

(Hamlet) sinä uneksit peilikirkkaan sinisen pinnan josta heijastui sinun halusi kohde sinä kukitit muistosi ja puit valkeaan huolellisesti laskostelit kyyneleesi pellavaan sinä hautasit surusi unen venheisiin jotka eivät milloinkaan enää palanneet ja astuit kohti heijastuksen pintaa johon kuu oli pudottanut koko olemuksensa hameesi kahisevan valkeuden annoit koskettaa heijastuksen sinistä pintaa kaipauksen ytimessä voitit rauhan ja koko voimasi kosketti unta harsojen takana ruumiisi löydettiin rannalta seuraavana aamuna puolittain upoksissa kuin hylätty ruusu sinuun verraten olen vain varjojen prinssi ikuinen epäilijä ikuinen kieltäjä kirkas säie sinä olit uni unesta valo valosta sinun haudallesi tuon kukkia uudelleen ja uudelleen